

A nép nem kövezi meg a parázna asszonyt.

Két gondolat mentén szeretnék elindulni, az egyik gondolat visszavisz a farizeusok és írástudók által idézett mózesi törvényhez:

Ha valaki más ember feleségével paráználkodik, mivelhogy az ő felebarátjának feleségével paráználkodik: halállal lakoljon a parázna férfi és a parázna nő. (5 Móz. 22-22).

Nocsak! Meglepő módon a törvény szerint nemcsak az asszonyt kellett volna megkövezni, hanem a parázna férfit is. Róla nem esik szó egyik evangéliumban sem...

Az írástudók és farizeusok csak az asszonyt vitték Jézus elé...

Ez a réges-régi társadalom más mércével mérte a vétkezőket.

A későbbiekben hosszú-hosszú időn keresztül megbélyegezték, elítélték a prostituált, vagy félre-lépett nőket, miközben a paráználkodó férfiak semmilyen büntetést nem kaptak.

A történelem során számos esetben megtörtént, hogy azonos bűn, különböző büntetést vont maga után.

A kettős mérce alkalmazása nemcsak a múltban élt emberekre volt jellemző, sajnos mi is beleeshetünk ebbe a hibába. Jézus talán ez ellen is tiltakozik, amikor nem engedi megkövezni a házasságtörő asszonyt.

- *Vegyük számba kettős mércéinket!*

A másik gondolatot egy kedves barátomtól hallottam: te is egy jó ember vagy, és a másik is egy jó ember! Nagyon sokszor eszembe jut ez a mondat, amikor valakire haragszom, vagy felbosszant, vagy nem értem az indítékait, a gondolkodását, a motivációit. Arra gondolok, hogy bizonyára jót akar (előfordulhat, hogy csak saját magának - de mégis!), bizonyára a (szerinte) legjobb megoldásra törekszik, bizonyára ezt a megküzdési stratégiát hozta magával. Szeretem azt hinni, hogy az emberek jók. Hibáznak, vétkeznek, bűnt is elkövetnek, de alapvetően jók. Bűneink csak homokba íródnak és elfújja őket a szél.

- *Te hiszel benne, hogy az emberek jók?*

Bitterné Gyöngyi, Mór